

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " — " Negyedévre 1 " — " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG: Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szemle részét illető közlemények.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők.</p>	<p>HIRDETÉSEK DIJA: 4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.</p>
---	---	---	---

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések és Nyiltt-ter előre fizetendő.

A szóflai merénylet.

(ly.) Az orosz kéz titokban folytatja átkos aknamunkáját a Balkán félszigeten. Nem volt hiánya a nagyhatalmak indirekt rosszalásának, de hát a „fehér czár“ politikája sokkal elfogultabb, semhogy a következmények horderejével számolni képes lehetne. Az az imputált „népek boldogítása“ oly hagyományoszerű kirtartásra aczélozza az abszolutizmus különben hatalmas képviselőjét, miszerint az „ügybuzgalom“ emelkedése komoly gondolkodásra kell hogy indítsa az érdekelte szomszédokat.

Az orosz követségek az osztrák-magyar monarchiát környező déli államokban oly szerepet játszanak, mint valami titkolt, de a világ előtt eléggé nyilvánvaló politikai cselszövények kirendeltségei. „Lassan, de biztosan“ működnek, bámulatos szolgálélekről tévén tanúságot. A szent-pétervári intéző központból szépen útnak erednek a kategorikus tartalmú ukázok s a végrehajtást a politikai tisztesség mezébe öltözködött orosz követségek eszközlik.

Tagadhatatlan bámulatos gépezettel dolgozik az orosz kéz. De nincs ezen mit csodálni, hisz a telhetetlenség mindig talál utat-módot a falásra. A telhetetlenség politikája (ha ugyan „politika“ nevezettel illethetnők) jellemzi a fehér czárt. S a rubel nem halad nyomtalanul vándorútján. Mindenütt, a hol megjelen, híven követi a politikai merénylet. Csakhogy ezek a merényletek újabb időben aggasztólag variálnak. Majd a bolgár fejedelem személye körül ólálkodnak, majd a kormányférfiakat rémítik meg barbár ábrázattal, még barbárabb eszközökkel.

Ime most Belcev bolgár pénzügyminiszter esett áldozatául az orosz politikának. Nem állását veszíté el, hanem életét. Mit szóljunk ehhez? A hivatalos communique rendesen lejjebben szokta a politikai merényletek értékét a nép előtt, még pedig óvatosságból. Van is ebben valami. Mert az el nem tagadható tény a maga valójában gyakorta indokolatlan han-

gulatkeltő. Mostan is holmi magánbosszura szeretnék visszavezetni e dűrva nyilvánulását a muszka szemérmelenségnek. Mert itt csak az orosz kéz működhetett. Ugyan minek irányulna a magánbosszú épen két oly miniszter ellen, kik nem oroszbarátok s miért esett volna véletlenül épen csak az egyik miniszter áldozatául e magánbosszúnak? Világos, hogy mindkét miniszter áldozatnak volt kiszemelve. Hisz a magánbosszúnak annyi száz meg száz útja van a kielégülésre, hogy a biztos eredmény sohasem lehet kétséges. S minek négy vagy esetleg több ember közreműködése a magánbosszú kiviteléhez? A magánbosszú olyannyira személyes ügy szokott lenni, hogy a végrehajtást az illető magánbosszuló rendesen saját maga eszközli.

A merényletnek áldozatául Stambulov vala kiszemelve, ezt nem alaptalan kombinációk igazolják. S lám, mégis Belcev esett el — véletlenül. Avagy nem a bolgár kormány terrorizálása céloztatott? ha különösen nyilvánvaló, hogy egy bizonyos kormány tagjai szolidárisak?

Benderev őrnagy- s Karavelovra súlyosító körülmények vallanak.

A külföldi sajtó magatartása — az egy „Temps“ sugalmazott cikkét kivéve — azonos. Kemény hangon elítéli a külföld az orosz kormányt. A „Times“ higgadt logikája ezuttal is bevált, midőn a magánbosszú közbejátszását teljesen kizárva, nehéz felelősséget gördít a szent-pétervári intéző orosz politikára. A „Temps“ felette ügyetlenül szerezesen-mosdatást alkalmaz, pedig hát az ő cikkéből is kitünik a — kelletlenség. A török szultán táviratilag üdvözölte Stambulovot, a mi annyit jelent, hogy azonoskodik ama véletlen szerencsében, miszerint Stambulov, az oroszellenes miniszterelnök sértetlenül maradt.

Őszintén sajnáljuk Belcev tragikus sorsát, mert a bolgár kormány s a bolgár józan politika derék tagot veszített el benne.

S ez a legújabb politikai merénylet óva

int arra, hogy bármi eshetőségekre készen álljunk. Ne áltassuk a világot, ne önmagunkat Isten tudja minő megnyugtató szarvasokoskodásokkal. Elég példa volt rá, minő értéket tulajdoníthatni az orosz békekészes jóindulatának.

Érthetetlen marad előttünk, hogy a francia állam, mint előharcosa a human és demokratikus eszméknek, annyi megdönthetetlen bizonyíték után is „hú szövetségese“ kíván maradni Oroszországnak. Mindenesetre felette titkos motivumok szolgálnak az orosz-francia barátság alapjául. Mert, hogy egy oly művelt állam, mint épen Franciaország, megjegyzés nélkül vegye tudomásul szövetséges társának a politikai tisztességen ejtett barbár támadásait, ez gondolkodni valót hagy hátra.

Jó lesz figyelni az orosz kéz mozdulataira. „A ki éber, nem alszik.“ Legyünk mi is ébren, mert elővigyázat nem árt, az orosz pedig valamibe előbb-utóbb be fogja magát ártani s akkor az európai koncert nagyon hangos lesz. . . .

Politikai szemle.

Kossuth az államosításról. Kossuth Lajos, a közigazgatás reforjáról levelet küldött Helli Ignác orsz. képviselőhöz, melyben bővebben nyilatkozik a kormány által benyújtott javaslatról. Merényletnek nevezi a magyar alkotmányosság sarkalapzata és a politikai szabadság ellen. A megyéről és választási rendszerről a magasztalás hangján emlékszik meg. A megye volt szerinte egy évezred óta a magyar alkotmány védbástyája. Egyedül ez akadályozta meg, hogy Magyarország osztrák provinciává nem süllyedt. A kormány most azzal érvel a megye és a választási rendszer ellen, hogy az most már fölösleges, mivel felelős ellenőrzés alatt álló miniszteri kormányzat van. Kossuth is tudja, hogy miben áll ez a miniszteri kormányzat, mert ő volt ennek a megalkotója Magyarországon, de már akkor szükségesnek tartotta a megyei rendszer meghagyását. A kormány javaslata a miniszteri omnipotenciát akarja megeremíteni. Már pedig nincs valami veszedelmesebb dolog, mint a miniszteri és a parlamentáris mindenhatóság. E tekintetben hivatkozok Spencer Herbertre, a ki épen azt követeli az államioilletőleg a törvényhozástól, hogy e mindenhatóságnak határt szabjon. Ha ennek a szüksége Angliában fenn-

TÁRCZA.

El innen, rút való . . .

El innen, rút való! S ha eljön a tavasz
Te mindig korán jössz. S a bimbó másé lesz . .
Tavaszra nyár s reá. Göröngyös föld, magad
Következik az ósz . . . Alá rögtön temess.

Megállj természet, állj Rohanj aztán, világ,
Tavasz ébredténél, — Örök telek közé:
Talán csak megtudom: Könyem hadd fagyjon meg,
Szívem még mit remél? Bimbóm mely öntözé.

B—a K-ly.

Búcsu.

Remény! te a szívek örökzöld virága,
Lelkemnek is egykor éltető világa,
Isten veled!
Vedd fájó búcsumat és eredj utadra,
Ültesd virágidat hálásabb talajra:
Hadd szívemet!

Te voltál egykoron éltető vigaszom,
Hordtalak keblemben jó és rossz utakon:
Hű társ valál;
S bár keblemet gyakran vész, vihar dúlta fel
S az út, hol haladtam, fűdve volt tövissel:
El nem hagyál.

Bolyongtam tövis közt, kietlen halmokon,
Te voltál támaszom, vezérlő csillagom,
S hittem neked;

Igértél szép tavaszt, árnyat adó fákat,
Hol nem fűdik felhők a virágzó tájat,
A kék eget.

De mi haszna követtem csalfa fényedet?!
Hiába kerestem egy-egy zöld levelet:
Te megcsalál;
Néhol egy virágot vetél a tar közé,
Ezzel csalogattál egy távol cél felé
Tündér gyanánt.

Ha néha utamba dobtál egy zöld galyat
S én örömmel nyújtám feléje karomat:
Tövissé vált,
Mely szívem szírt s karom lehullt erőtlen;
S egy meleg sugárra, egy virágra keblem
Soh'sem talált.

Téged nem hatott meg e kín, e fájdalom,
A töretlen hűség, a hosszú bizalom:
Hűtlen levél;
Lelkem elvakítád egy csalfa világgal:
S én hittem, midőn tavasszal, virággal
Kecsegtettél.

Menj hát! szívem már többé be nem fogad,
Fényed, hazug szavad többé nem csalogat;
Hagyj engemet!
Mint hűtlen baráttól válok meg tőled;
Hol virágid ültesd, keress egy más szívet, —
Isten veled!

(Brassó.) —y —k.

Sarkon fordult kritika.

— Apróság három kötetben. —

I. kötet.

Arabella imádni való, bájos teremtés. Arcza feslő, piros rózsabimbó, ajka eper, szemei édesen sejtelmeselek. — Színész. A deszkaemelvényen oly otthonos, akár egy divathós a parquette-en.

X. Y. reporter. Okos fiú, jó barát, érzékeny, de nagy hibája van: fölötte apprehenziós. És ez az X. Y. Arabellába első látás után — egy szokott kifejezést használva — fölü szerelmes lőn. Összeszedte minden reporteri tudományát, s hogy hívebb lehesen, telereporterozta érzékeny vallomásait a költészet legszebb termékeivel, kezdve a görög lantosoknál, egészen a modern költők pesszimistikus csillagkergetőzéseig. Nem ért czélt.

Arabella hajthatatlan maradt. Szíve nem nyílt meg a szép szavaknak s azokat a sötét szemeket oly lesújtó egykedvűséggel jártatta az előtte térdelő X. Y.-on, hogy X. Y. kijött a sodrából, a költői műfajok helyett hatalmas, szívfelemlítő passusokat idézve „Bánk bán“, „Otthelo“ s mi fő „Az ember tragédiájá“-ból, búcsu nélkül, kalapját is ott feledve, sebzett szívvel rohant el a színész lakásáról, egyenesen a — szerkesztőségbe.

Ottan rögtön lefoglalt egy teljes hasábot a holnap megjelenendő színházi tudósítás számára és dühösen, bosszus szájrángatózások között nyomorgatott egy baráti zsebből kikerült — Puertoricot.

Aznap este Arabella játszott, szép sikerrel. Csak annyi volt az incidens, hogy egy ájlatos jelenet előtt véletlen köhöcselés miatt a színész e szavak

forog, annival szükségesebb az nálunk? Kossuth föltétlenül pálcát tör e levelben a javaslat fölött s buzditja a függetlenségi pártot, hogy lankadatlan kitartással küzdjön ellene.

A szófiai minisztergyilkosság. Kik lehetnek a gyilkosok? — e kérdés foglalkoztatja most az összes sajtót. Kétségkívül politikai emberek, vagy az orosz diplomáciaiak, illetve az orosz diplomácia hűveinek bérenczei. Ezek óta küzd ez a diplomácia a bolgár hazafiak ellen, zendüléseket rendez, összeesküvéseket szervez, de mind hasztalan. Most magánügyének bérrelt fel gyilkosságra, mert azt hiszi, hogy ilyen módon leveri Bulgáriát. Belcev tulajdonképeni gyilkosát még nem fődözték fel, bár számos elfogatás történt. Elfogtak Karavelovot, kiről tudják, hogy hosszabb idő óta rendes tanácskozások voltak házában, melyekben két orosz is részt vett: Molov és Markov; ugy ezeket, mint az orosz barát párt több hivatkozották s az elfogottak között sok kompromittált egyen van. A vizsgálat folyik, de eddigi eredményét, mely különben kevés bizonyosat derített ki, titokban tartják. A vizsgálat eredménytelensége mindinkább megerősíti azt a feltevést, hogy a merénylet nagyban tervezett, jól előkészített és gazdagon támogatott volt. És épen ezért elesik az a vélemény, mintha Belcev magánbosszúnak lett volna áldozata; ellenkezőleg minden jel arra mutat, hogy a merénylet Stambulov ellen volt intézve. — A bukaresti ellenzéki lapok arra emlékeztetnek, hogy Hitrovo kémei az utóbbi időkben fokozott tevékenységet fejtettek ki és felhívják a román kormányt, hogy a pánszláv kémeiket és izgatókat tartsa szemmel.

A porta és Bulgária.

Az a körülmény, hogy a szultán Szófiában székelt vakuf-biztosát, Reshid béget megbizta, hogy Stambulovnak szerencsét kívánjon csodálatos megmeneküléseért s egyuttal részvétének adjon kifejezést Belsov meggyilkolása miatt: az egész világon mély benyomást keltésre alkalmas. Ez a nyilvánítás kétféle bizonyít spontaneitása által: először azt, hogy Törökország tökéletesen egyetért azon politikával, melynek támasza Stambulov; másodsor azt, hogy a porta érzi annak szükséges voltát, miszerint állást foglaljon Bulgáriának összeesküvések és embergyilkolások által fenyegetett ügye mellett. Ez két oly mozzanat, melyek fölött az európai politikának nem szabad figyelmen kívül napirendre térni. Legujabban különösen a Nawa és a Szajna mellett sokat össze-vissza beszéltek arról, hogy Orosz- és Franciaország kezében van, egyszerű utalással az 1886-iki konstantinápolyi jegyzőkönyvre, akciózt erőszakolni Keletrumélia elszakítása végett Bulgáriától. A szultán nyilatkozata desavouálása e föltevésnek. Nincs is érdekében a portának, hogy résztvegyen oly akcióban, mely Szófiában és Filippopolisban képes lenne kiemelni a fennálló rendet sarkából. De facto végre van hajtra Kelet-Rumélia egyesülése Bulgáriával s az utolsó öt esztendő oly tökéletes befejezéshez juttatta a két ország egyesülési processzusát, hogy még fegyveres beavatkozás is alig lenne képes megváltoztatni a jelenlegi állapotot. Egy háború talán darabokra zuzatná Bulgáriát és Kelet-Ruméliát; de egyiket a másiktól elszakítani még egy hadjárat sem lenne képes.

A porta okosan belátja ezt s nem érzi annak szükségét, hogy megkorrigálja a világtörténetet. Bérei azzal, hogy Bulgária, Kelet-Rumélia birtokában a szuzerén hatalommal szemben tökéletesen loyális magatartást tanúsít, belső megszállásában folyton

előrehalad, intézményeinek kiépítésén fáradohatlanul munkálkodik s mintegy előrsöt képez az orosz terjeszkedés ellen.

Igen, Ferdinánd fejedelem Európa tábornosza a Balkán-félszigeten s egyuttal Törökország is. — Ügyel, vajjon Oroszországból nem készülődnek-e ellenséges támadások a porta birtoka s a dolgoknak a berlini szerződésben biztosított rendje ellen. És ha valaha az ellenség közeledtét jeleznék: fegyvert ragadna hű népe s a közeledő támadók útjába vetné magát. És Bulgária harcra az előrsök ütközetei lesznek abban a nagy világháborúban, melyben Törökország s mellette az európai eszme és az európai hadseregek meg fogják törni az orosz terjeszkedési politikát.

Ha tehát a porta nem perhorreszkálja a mostani állapotot Bulgáriában, sőt jóakarátát nyilvánítja az odavaló kormányférfiak iránt: azon nincs mit csodálni. Sőt még azon veszélyt tekintve is, hogy Bulgária egykor teljesen önálló lehet, nem tehet a porta egyebet, mint hogy teljes erejéből támogatja e népnek belső és külső megszilárdulását. Mert ha a mostani bolgár kormányzat elbukik, akkor csalhatatlanul orosz kézbe esik az ország s ha egyszer Szófia Oroszország birtokában van, akkor Konstantinápoly kapui előtt áll. Ha pedig saját kezére függetleníti magát Bulgária, a saját erejének tudatában önállósítja magát, akkor meg épen kongruens lesz politikája a török birodalommal. Akkor mint ennek, úgy a bolgár nemzetnek is a saját politikai existenciáját s a saját területi integritását kellend védeni Oroszország ellen. A porta tehát legrosszabb esetben is, ha t. i. Bulgária egykor függetlennek nyilvánítaná magát, ez államban új és erős szövetségest nyerne, melynek lét-fél-ételei azonosok lennének az ottomán birodalommal.

A szultán környezete megmatatta, hogy az Arany Szarvnál a helyes megfontolások által vezetetik magukat. A portának csak egy ellensége van és az Oroszország. És minden új gonosz szándék Bulgária ellen megújított veszélyeztetése Törökország létének.

Román lapszemle.

Végre találkozott olyan román lap, a mely a bukaresti egyetemi tanulók emlékiratában talált megőrt valót. Mondanunk sem kell, hogy nem más lap ez, mint a szebeni „Telegraful Roman”.

Nagy érdekléssel olvasta azt a röpiratot, a mely segítségére siet a magyarhoni románságnak. Azt hitte, hogy jól megrágott dologgal áll szemben. Az első rész — úgy mond — komoly tanulmány s méltósággal írva, de a második rész, általában szólva felőle, felületes, nem egyéb, mint hírlapi cikkek rossz gyűjteménye s mellőzi a valódi sérelmeket, pl. a gör.-kel. egyház részére az államszegély megtagadását. Aztán tartalmaz még hamis történelmi adatokat is, melyek e műnek hátrányára szolgálnak. Elég az ilyen adatokból egy is, hogy az ellenfél ne adjon hitelt az egésznek. Ilyen bolond beszéd, midőn azt írja, hogy a románok is földbirtokosok lettek 1850-ben a magyar birodalom elfojtása után. A „Telegraful” megmagyarázza aztán, hogy 1848-ban szabadultak fel a jobbágyok.

Vajjon olvasta-e ama röpirat szerzője, a ki mindenesetre magyarhoni román, olvasta e valaha a „Gazetá”-ban meg a „Tribuná”-ban, hogy mikor és kik szabadították fel nálunk a jobbágyokat. Megveri az Uristen azt, a ki e lapokat röpirat szerkesztésénél

forrásul használja! Így jár a bukaresti röpirat szerzője is. Nemsokára bámulva fogja olvashatni, hogy milyen bolondokat beszélt őt nyelven. Ezt így szokták mondani: „Pofon ütötte önmagát”.

A „Telegr. Roman”-nak különösen zokon esik — és méltán — az a tiszteletlen, gyanúsító és sértő hang, melyet e röpirat szerzője a román főpapokkal szemben használt. Tudva, hogy ki áll a röpirat szerzőjének háta mögött, azt így tiszteli meg, de nevét nem említi: „Tisztátalan lélek, a román ügy megrontója, az itteni román társadalom szétrombolója, zsoldjába szegődik mindenkinek, még a románok ellen is, a ki innen ismét oda ment vissza, a hol a Catilina-féle legények még mindig meleg részvétellel találkoznak.”

Elég lesz ebből ennyi, hogy Szlavics volt szerkesztő eszünkbe jusson, a ki Szebenből visszament Bukarestbe s most ott adja az adatokat a röpirathoz. Nagyon el van a „T. R.” e miatt keseredve, mert a röpiratnak nem lesz meg az a hatása, mi lett volna akkor, ha az egyház főpásztorait le nem moskolja. Mit fog mondani az, a ki e röpiratból ismerné meg a román főpapokat s pár nap múlva olvasni fogta a főpapok beszédeit a felsőházban a kisdédóvódák ellen?

Igy ír a „Telegraful Roman”. Megjegyezhetjük magunknak, hogy magok a románok között is kifejezésre jutott valaha az, hogy Catilina-féle legények találjanak odaát menhelyet.

Nem esett jól a „T. R.”-nak a Henteller-Lajos röpirata sem. Mocskosabbat nem olvasott, mint ezt: „A civilizált oláhok.” A feledés fátyolát kár föllebbenteni és ez által a közbékét, egyetértést felzavarni. Így ír s mégis így kiált fel: „A román tanulók Európa elibe vitték a románok ügyét. Álljanak elé a magyar testvérek s moudják meg, hogy nem igaz, hogy tervszerűleg dolgoznak megsemmisítésükön.” És ezt a vádat csupa testvéri szeretetből hozza elő! Szóval: nincs jó hangulatban.

Annál vidámabb a mi „Gazetánk”. „Sovenistiij turbaŃi unguři din Ardeal.” Így nevez minket a mi drága szerelmesünk. Azért nem fordítom le magyarra, mert egy betű sines oláhul benne az Ardealon kívül. Andrásy gróf mondotta (?) valamikor, hogy azért nem fűrésztelhet tejben-vajban a nációt, mert mi megesszük a grótot, ha csak egy hajszálát is enged a nációnak. Ilyen meséből aztán kitelik egy hosszú vezércikk, melyben kijut nekünk, erdélyrezi magyaroknak, mert mi vagyunk oka annak, hogy Brassóban nyomtatják a „Gazetá”-t s nem Kolozsvárt. Pedig mi nem bánjuk, ha odamegy is ott szemébe mondja az erdélyi magyarságnak: „Sovenistiij turbaŃi!” Ott közel kapná e dühös túlzókat s no, a kultur-egyletet is. Ezekre fáj neki a foga. Ha fáj, huzassa ki, de azt ne várja, hogy a „sovenistiij turbaŃi unguři din Ardealu” az ő kedvéért beadja a kulcsokat s így szóljon hozzá: „Poftim! Mária Ta!”

Brassói magyar prot. jótékony nőegylet.

— Balázs Péter évi jelentése az egylet működéséről. —

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Egyesületi életünkben ismét letűnt egy év s ezzel egyletünk szerencsésen megérte fennállása 12-ik évét. Ezen idő alatt sok szépet és nemeset tehetett a nőegylet, hanem a lefolyt évi áldásos működését híven esemelti, ahhoz az ékesen szólósnak bizonyos neme kívántatnék meg. Miután azonban ez nekem nem adatott, azért a m. t. közgyűlés előtt egyszerűen csak a tényeket sorolom fel. Azt hiszem, szebben fognak ezek beszélni minden ékeseszlósnál.

Az egylet keblői ügyeinek elintézése és nemes hivatásának a létező körülményekhez mérten elérése czéljából a lefolyt évben tartatott egy közgyűlés és nyolcz választmányi gyűlés.

A mult közgyűlés határozatai közül, mint egyik legnevezetesebbet, első sorban kiemelem az 5-ik pont alatt hozott azon határozatot, melylyel kimondatott, hogy a nőegylet a közelebről építendő helybeli ev. ref. templom és paplak költségeihez 500 frtnyi segélylyel hozzájárul s mely összeget a fillérestélyek jövedelméből fogja egybegyűjteni. A legnagyobb örömmel van szerencsém a m. t. közgyűlésnek jeleníteni, miszerint ezen összeg Isten segedelméből s a választmány fáradohatlan buzgalma folytán egybegyűjtetett és nevezett egyház presbyteriumának át is adatott. E hazafias tettével a nőegylet a brassói ev. ref. egyház legelső jöltevői közé sorakozott és nevét örök időkre megörökítette annak történetében.

Ennek kapcsában emlitem meg azt is, hogy a választmány tagjai egymás közt azon nemes szövegre léptek, miszerint jövőre a szegény gyermekek számára adandó ruhákat ne varrassa az egylet varrónők által, hanem megvarrják azt az egyleti tagok maguk s az így megtakarított pénz gyűjtések egy, ugyancsak az említett ev. ref. templomban készíttendő díszes Úrasztalára. S ily módon e czélra is összegyűlt 17 frt.

A mult közgyűlés egy másik nevezetes határozatával kimondatott, hogy egyletünk az Emkének 100 frttal alapító tagja legyen. E határozatot is végrehajtotta a választmány, a mennyiben a nőegylet ebbeli szándékát az Emke helybeli fiók választmányának bejelentette s első részlet fejében 25 frtot az Emke pénztárába már befizetett. A hátralévő összeget pedig még 4 részletben kell befizetni. Ezzel, egyuttal jogot nyervén az egylet arra, hogy magát az Emke helybeli fiók választmányában egy tag által képviseltesse, ily képviselő gyanánt tiszt. Molnár János ev. ref. lelkész úr kóretett fel.

után: „szeretlek, hűtlen, s ha kívánod, meg is halok hű szerelmemért” szünetet tartott, azaz köhécselni kezdett. No hát a közönség, mely a színésznő játékát ismeré, nem akadt meg ezen. De megakadt rajta X. Y., a sértett szerelmes reporter. — Következő napon szörnyű kritika jelent meg Arabelláról, melyben szó volt végzetes köhécselésről, ügyetlen fordulatáról, elharapott szavakról, letűnt színpadi jövről és a többiről.

II. kötet.

Délután X. Y. egy billet doux-t kap Arabellától. „Kedves X. Y. Azonnal elvárom. Fontos közlendőim vannak, melyek késedelmet nem szenvednek. — Arabella.”

A sebzett szívű reporter szívére tapasztotta, azaz, hogy mellényzsebébe tette a levélkét és — ment Arabellához.

— Ugyan, édes Y., hát csakugyan tönkre akar tenni? Üljön csak ide mellém, így ni! — és szeméi édes álmosan pihentak X. Y.-on.

— En? Kegyetlen?

— Igen, persze, hogy ön. De miért is oly kegyetlen? Vallja meg, a kritikus írta-e a tudósítást, vagy a hőssze . . .

— Arabella! ne kinozzon, ne gyötörjön, hisz jól tudja . . .

— Tudom. De hát azt hittem, hogy magácska is — kétszínű.

Y. egy színben elpirult.

— En kétszínű? mikor csak egy szívem van s az is . . .

— Jó, jó, az is az enyém. Nemde, ezt akarta mondani? De mondja csak: jósol-e sikert?

— Végtelent, dicsőt, páratlant! (Egyéb jelzők hamarosan nem jutottak eszébe.)

— Béküljünk hát meg. Itt a kezem!

S a reporter önkívületében néhány tuczat csókot lehelt a kis bársonyos kezecskére.

III. kötet.

A következő tudósítás egyebek között így szolt: „Multkor tévedtünk. Egy kis incidensre kellett nélni nagyobb figyelemmel voltunk. Belátjuk, hogy egy igazi művésznő áll előttünk, kinek technikája feljogosít emelkedő sikerre következtetnünk. De hát kinek ne lenne szabad — köhögni? F. Arabella művésznő; gratulálunk, örömmel üdvözöljük körünkben.” Stb.

Igy következtek a további tudósítások. Arabella mindannyiszor megköszönte. És X. Y. boldognak érezte magát, kivéve, hogy a színésznő ügyesen el tudta odázni a — találgat.

— Ugy-e, megbocsát, édes Y. Nehéz szerepet kell tanulmányoznom.”

X. Y. most már boldog udvarias elfogultságban nem volt képes — apprehendálni, a miért a szerep oly hosszú időt igényel.

A szerep pedig ez volt:

Egy szép napon Arabella egy nem legszebb utazóval! (Sok vigéze! gondolta X. Y.) — elutazott. — Levelet küldött X. Y. úrnak, melyben eddigi előnyös kritikáját köszöni, szüksége úgy sem lesz rá, mert — férjhez megy. Ha netán elvetődik — Brünnebe: mint egykori jóakaróját, szívesen látja; de ajánlja, hogy ha kritizál, ne legyen — szerelmes, mert kinevetik.

X. Y. a haját tépte. Reporter társai: N. N. és V. Z. élezelték, a miért X. Y. rögtön apprehendált.

— Fiúk! Ördög vigye az ilyen malheur. Még biztat Brünne, engem, X. Y.-t? A mai naptól kezdve vegye más át a színházi referátát, ezután vezércikkeket, jó théma az — állami közigazgatás.

— Jobb is lesz az úgy. Hagyj fel a szerelem politikájával, szerencsétlen fiótás! Porszem.

Egy harmadik, nem kevésbé fontos határozata volt a múlt közgyűlésnek egy férfi rendező-bizottság alakítása, mely bizottságnak feladata lenne a választmánynak a fillérestélyek, közvacsorák s több efélék rendezésében való segédkezés. E bizottságot a választmány megalakítván, abba tagokul felkérték: ifj. Bene István, Beer Henrik, Beck Béla, Bitay Béla, Dániel István, dr. Barta Gerő, Cserey Elek, dr. Kovács Áron, Kovács Lázár, Kovács Gyula, Mika Ottokár, Molnár Endre, Nagy Lázár, Száva Pethő és Pozsonyi Miklós urak, kik a felkérést mindannyian szívesen elfogadták s az egyet érdekeit tőlük telhetőleg előmozdítni törekednek.

E férfi rendező-bizottság egyik tagja, dr. Kovács Áron úr, mint az imént felolvasott múlt közgyűlési jegyzőkönyvből is méltóztatott hallani, még a múlt évben késznek nyilatkozott volt arra, hogy az egyet által hozzá utasított szegény betegeket ingyen fogja gyógykezeltetni. Nos, a nemeskeblű dr. úr tett ígéretéhez híven a lefolyt évben 7 szegény beteget tényleg a legnagyobb odaadással és legjobb indulattal ingyen orvosolt. E betegek névszerint a következők voltak: Özv. Tóth Istvánné, özv. Monoki Mihályné, özv. Dobrosi Istvánné, özv. Csizsár Mihályné, Agoston Ferencz, Bokorman József és Isztojka Mihályné. Ezen utóbbi, mint támasznélküli szegény asszony és 8 kis-korú gyermek anyja, betegsége alatt 8 napig a nőegylet által élelmeztetett is.

Örömmel jelenthetem, mélyen t. közgyűlés, miszerint dr. Kovács Áron úr a fennebb felemlített szép ígéretét a jövőre is fentartván, egyetünk továbbra is azon kellemes helyzetben leand, hogy gyámoltjainak, betegségük esetén, ingyenes gyógykezelést nyújthat. Azonban nevezett dr. úr nemes ígéretei, cselekedetei és egyetünk iránti határtalan jó indulatában még itt sem állapodott meg. Ujabbban szeretve tisztelt elnökünknek azt az ígéretet is tette, hogy az egyet által ajánlott 4 szegény és arra alkalmas nőt betegápolónökké készségei ki fog képezni.

Nemde, m. t. közgyűlés, az ily nemesen érző kebel, mint a dr. úré, mely a jótékonyságban és nemes cselekedetekben mintegy kifogyhatatlan, ritkaság a maga nemében? Azért hiszem, hogy a m. t. közgyűlés érzelmeit is tolmácsolom, midőn mindezekért a dr. úrnak e helyen forró köszönetet mondok és reá a Mindenható áldását kérem, hogy jó lelkének e szép tulajdonát még sok számos éveken át gyakorolhassa! E kívánásainkhoz csatlakoznak a szegény betegek áldáskívánatai is...

(Vége következik.)

A csángó-szobor feliratai.

Közöljük a csángó-szobor négy oldalára szánt feliratokat, megjegyezvén, hogy a két költemény Véghe Mátayás brassói állami polgári leányiskolai tanító írta s hogy a feliratok 8 nap alatt már föl lesznek a szoborra vésvé.

Az 1-ső oldalra nagy betűkkel:

1848.

Deczember 23.

A 2-ik oldalra:

Oh, ne sird a dícsőt, a hazáért vérrel adózót;
Sírhalmon a virág, lásd, koszoruba gyüle,
S a kegyelet feltűzi fejére, hogy intse az élő:
Élnünk szép a honért, szebb meghalni azért!

A 3-ik oldalra nagy betűkkel

51 csángó-vértanu emlékére

Emelte az E. M. K. E. brassói fiókja.

1891.

A 4-ik oldalra:

Szent örömeik közt vártuk a Megváltó születését,
Nem sejtők a halált s im lesújtá reánk:
Nem szakadt meg azért örömünk, mert égbe menénk fel
S égből látja szemünk: boldog drága honunk.

VEGYES HIREK.

Április az idén sem tagadja meg magát. Nincs ember, ki reggeltől délig vagy déltől estig megjósolható az időjárás, estétől reggelig pedig — már olyan nincs. Eső, hó, locs, locs, sár, víz, ezek vannak napirenden. Nem elég, hogy a husvéti öntözést is téli kabátban végezte a fiatal urak nagy része: most mindjárt sor kerül a téli sapkára is. Azonban reméljük, hátha kapunk egy kis tavaszi valóságban! Kolozsvár vidékéről már a golyák és fecskék érkezését jelentik; így talán van remény, hogy nálunk is a télkabátok vándorútra kelnek; a lencsere.

Óvodák. A brassói Emke-óvodák látogatottsága f. évi március hóban a következő volt: A belvárosi óvodába feladatott 32 gyermek tehát 14-el több, mint február hóban; a bolonyai óvodába feladatott 35, 6-al több mint február hóban; a két óvodába járt összesen 67 és így 20-al több mint februárban. Reméljük, hogy április hóban a kis muzsafiak száma mind két óvodában meg fog kétszereződni.

Kellemes hír. Április hónappal tudvalevőleg karonfogva sétál Szent-György nevenapja, mely a székel közmondás szerint „a tüzet kiviszi a házból.” (Szent-Mihály behozza), a mi elég örvendetes dolog. Sokan a háziurak látogatását is örömmel várják, ki egy kis aprópénzért kopogtat be mosolyogva. Mások a költözökös örömeit várják türelmetlenül. Az adóferályról nem is szólunk, ennek úgy is örvend mindenki. E sok örömet tetézi még a zálogház is. E jótékony

intézet elhatározta, hogy április hó 19-éig mindenkinek visszavolja elzárogatott portekáját, a melyek ideje február és márciusban járt. A ki e szíveséget nem akarja igénybe venni, annak zálogtárgyai 20-án s 21-én elárvereztetnek. Igaz, szinte elfeledtük mondani, hogy a zálogtárgyak csak készpénzért adnak vissza, tehát nem ingyen!

Tanulmányút. A helybéli kereskedelmi akadémia és középpariskola tanárai és tanulói tegnapelőtt frissen, egészségesben s vidám kedélyvel érkeztek haza a husvét szünidő alatt tett tanulmányutukról. Az ifjuság nagy élvezettel beszélt az érdekes kirándulásról s a szíves fogadtatásról, melyben egyes állomásainkon részestültek. A tanulmányútról közelebb tudósítani fogunk a kirándulásban résztvevő tanár urak szívesegéből.

Német színház. Csütörtökön utolsó drámai előadás képen Schiller genialis ifjúkori tragédiája („A haramiák”) adatott. Károlyt Kment játszotta, ki mindenkit kellemesen meglepett azon hévvel s lendülettel, mely játékában ezuttal észlelhető volt. Kment egész vendégszerreplésének legsikerültebb alakítása, Moór Károly. Az előadás — eltekintve az öreg Moort játszó színésztől — egyike volt a legsikerültebbeknek, melyet Berger színtársulatától láttunk. O'Lynch művészetével Amália lehetetlen szerepét is élvezetessé tudta tenni; pompás alakok voltak Schweizer (Dif-fenbacher), Spiegelberg (Bauer), Roller (Mauth) és Kosinsky (Robe Toni). Schöntag Moór Ferencze sokban Lewinskyra emlékeztetett. A jeles művészt egyes jelenetek után négyezer-ötször is kitapsolták.

Ma teljesen új társulattal Berger igazgató megkezdte operai előadásait Gonod Faust-jával. Színe kerünek még Lohengrin, Tannhäuser, Szevillai borbély, A fegyverkovács, Troubadour, Ernani, Zsidónő, Lucia, Ördög Róbert, Windsori víg nők, Hugenották s Afrikai nő. Daczára a fokozott költségeknek, a rendes helyiárok érvényben maradnak. E ritka művelészetet ígérő előadások iránt különben élénk érdeklődés mutatkozik; bérletben csaknem az összes helyek le vannak foglalva.

Posta-távirda ügy. F. hó 1-től kezdve — felsőbb rendelet folytán — a posta-távirda hivataloknál a hivatalos óra a budapesti időszámítás szerint (26 perccel később) kezdődik.

Öngyilkos huszár. Az itt állomásozó 2-ik huszárezred egyik szakaszvezetője csütörtökön reggel az ó-brassói kaszárnyában, ágyában feülve szívenlőtte magát; a lövést azonban elhibázta, minek következtében egy egész nap kintlódott s csak pénteken reggel halt meg. Az öngyilkosság oka ismeretlen, vagy legalább is nem állapítható meg határozottan a keringő hírekből, melyek életuntagságot, kihágást, megcsalt szerelmet s tudja lsten meg mi mindent nem emlegetnek. A menyeyi raphortból biztosan megtudható lenne.

Hymen. Kiss Aladár helybéli pályafelügyelői gyakornok eljegyezte Magyarai János deresteyi molnár kedves leányát, Vilmát.

Szállítás a m. kir. államvasutak részére. A m. kir. államvasutak igazgatósága az altiszti és szolgazemélyzet számára f. 1891. évi augusztus hó 1-től 1894. augusztus hó 1-ig terjedő időtartam alatt szükséges felső kelmék szállítása és a szükségelt egyenruhák elkészítése iránt nyilvános pályázatot hirdetett ki. Szükségeltetnek: sötétkék, sötétkékesszürke, buzavirágkék posztó, szerezesszürke köpenyposztó, csíkos vászon. Bónatpénz fejében az ajánlott mennyiség értékének 5%-a leteendő. Az ajánlatok f. évi április hó 23-ig nyújtandók be. A pályázati hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthező.

Az éjjeli üzletek. Városunk érdemes tanácsa ez időkig valamennyi között talán a legtürelmesebbek mutatkozott a társadalom egyik körtünetét képező, hatásáigal engedélyezett üzletformával: a pinceszernős tanyákkal szemben. Ideje lesz — mert e kérdésnél (!) minden percz késedelem — erőlyesebb rendszabályokhoz nyúlni. Az éjjeli üzletek virágzanak s innár a pinceszernők nagyszámú gárdája leselkedik argus-szemekkel a fiatalság (egyebekről tisztesség okáért hallgatunk) aprópénzére. Egyelőre felszólalásunk tudomásul vételét kérjük; lesz alkalmunk e kérdésre visszatérve, megszívlelendő adatokkal is érvelni. Addig is kijelentjük, hogy a közérkölség s városunk hírnevéért az agitációt e téren folytatni meg nem szűnünk.

Rudolf trónörökösnek képzelet magát az a szerencsétlen manipuláns örmester, a kit az itteni Sándorezred 8-ik századának számvivői irodájából a napokban szállítottak le a csapatkórház elmebeteg osztályába. Az örült örmester azonban nem elégszik meg magas személyiségének bizonyítgatásával, hanem korlátlan hatalmának tanúságul tör, ront, dulakodik, ha rohamai jönnek, úgy hogy a kórházban is külön felügyelet alatt van. Ki mondhatná meg, mi zavarta meg agyát a boldogtalan számvivőnek!?

Nem szolgált egészségére az ital Bojér János napzamosnak Seps-Szentgyörgyről, a kit tegnap éjjel az utcán talált és szedett fel a rendőrség, bevivén őt a központi őrségre. Bojér ugyanis a felleténél többet ivott, a mi még nem nagy baj, de több az, hogy részegségében elesett és egyik lába kitorított; ezt perze csak akkor vette észre, mikor kijőzanodott.

Az adó és a választások. Felhívjuk az ország és városunk polgárságának figyelmét, hogy a ki választói jogosultságát nem akarja elveszíteni, adóját legkésőbb április 15-éig fizesse be. Az idén ezt annál is

inkább ne mulaszták el, a mennyiben a jövő évben lesznek a képviselőválasztások s a jövő évben megválasztandó képviselők lesznek hivatva dönteni az Ausztriával kötendő vám- és kereskedelmi-szerződés s valószerűleg a kiegyezés módosítása fölött is.

A tanulók országos tornaversenye tárgyában a közoktatásügyi miniszteriumban Csáky Albin gróf elnöklété alatt értekezlet volt, melyen a május 17-én tartandó tornaversenyek főbb pontjaira nézve végleges megállapodások történtek, a részletekre nézve pedig végrehajtó bizottságot küldöttek ki. A vidéki tanulók elszállásolásáról a rendező-bizottság fog gondoskodni s az ingyenes elszállásolás mérsékelt árú élelmezéssel lesz egybekötve.

Gyermekgyilkosság a vasúton. A ruttkai személyvonaton a múlt héten egy Liszka Kata nevű leány utazott s ennek Rákos-Csaba és Pécel között fiugyermeke született. Az anya, ki úgy látszik, maga volt a kocsiiban, fogta az újszülöttet, kiment vele a két kocsi között levő kis hidra s onnan a gyermeket ledobta a kocsi közé. Mikor a vonat elrohogása után a pályárr rendes körújtjára ment, megtalálta a sinek közt a gyermeket halva. Rögtön táviratoztak a vonat elé, mert nyilvánvaló volt rögtön, hogy a gyermeket a vonatról dobták ki. E távirat alapján a bűnös anyát Zólyomban elfogták.

A régi mozsár áldozata lett Ujvidéken Gyomváros Stevo városi hajdu, a ki azzal volt megbízva, hogy a feltámadás ünnepéje idején elsűsse az erősen megtöltött mozsarakat. A hajdu el is sűtötte, de a mozsár szétrohant és lábait, kezeit összetörte és mel-lén is annyira megsérült, hogy másnap meg is halt.

Öngyilkos leány. Április 1-én Budapesten a vámháznál egy 16—18 évesnek látszó, szegényesen öltözött leány holttestét fogták ki a Dunából. Zsebében egy levelet találtak, mely azonban annyira elázott, hogy nem lehet elolvadni. Volt aztán még nála egy czédula is, melyen ez állott: „Ne kutassák, hogy ki vagyok. Szerencsétlen leány vagyok és a halálban keresek enyhülést. Zsidó nő vagyok. Riza”.

Negyvenhárom férj. Ritkaság egy olyan asszony, a kinek 43 férje volt. Párisban egy Geale Evelin nevű asszonyt fogták el, ki házasságokat szedelgett. Nem kevesebb, mint 43 férfinak esküdött örök hűséget hamis okmányok alapján.

Egy örült asszony rémtette. Zsabyán egy Kalapos Verona nevű asszonyon már régebb idő óta örütség jelei mutatkoztak. Férje azért odahaza tartotta, míg a napokban életével nem lakott e vigyázatlanságáért. Az asszony egy rohamban fejével támadta meg férjét s három csapással megölte.

Munkásmozgalmak. Barczelonában, Valenciában és Kordovában e héten munkásgyűléseket tartottak, a melyeken a szónokok a nyolcz órai munkaidő, esetleg pedig a munka beszüntetése érdekében emeltek szót. Valamennyi gyűlés egyhangulag elhatározta, hogy május 1-ét ünnepnapnak nyilvánítják s ha netalán akadályozná őket az ünnepelésben, ennek ellenében erőszakkal lépjenek fel.

Szépségverseny Barczelonában. Amerika fölfedezésének emlékére 1892 április 25-én szépségversenyt akarnak rendezni Barczelonában. A föltételeket így állapították meg: A pályázó hölgyeknek legalább tizennégy és legfőlebb huszonöt éveseknek kell lenniük. A bizottság megköveteli, hogy a pályázók beküldjék arczképüket és aztán a fotografiáról ítélve állapítják meg, hogy kit bocsátanak személyesen a versenyre. A bizottság írókból, festőkből s szobrászokból fog állani. Az első díj 3000 pezeta készpénzben, továbbá lesz öt 500 pezetából és díszoklevélből, végül sok műtárgyból álló díj is. A leg-szebb nő arczképét minden jelentékenyebb képes lap közölni fogja. A feltételek szerint tehát pályázhatnak a világ összes szép hölgyei.

A „fejtörő.” Joggal viseli ezen nevet egy játék, melynek feladatai néha nagy fejtörést okoznak. A pompás színű fűzetben foglalt 176 feladat megoldása egy néhány csinosan készült kö segítségével, rendkívül változatos és kellemes mulatságot nyújt öregeknek és fiataloknak. Ezen rendkívül értelmes játékok megérdemli a tovább ajánlást, annyiban is, a mennyiben nagyon olcsó, 35 kr-ért legtöbb játékszer-kereskedésben kaphatni. Az előtünk fekvő fejtörő a gyári jellel, a veres Horgonynyal el van látva, mit a vételnél figyelmen kívül ne hagyjunk.

Nyílt tér.)*

COGNAC
KEGLEVICH ISTVÁN GRÓF
Promontori gyárából,

mely minden bel- és külföldi kiállításán csakis a legmagasabb kitüntetést, a díszoklevelet nyerte, kiváló minősége következtében nem csupán élelmi-szerűl szolgál, hanem orvosi tekintélyek által emésztési hiányok, mell-, tüdő- s b. betegségek ellen ajánlva, legjobb hatással használtatik.

Eredeti palacktöltésünk mindenütt kaphatók.
A Keglevich István Gróf-féle
Cognacgyár igazgatósága Budapesten.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Rozsondai János.
Kiadó-tulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 1764.—1891. p.

Hirdetmény.

A Bethlen községében gyakorolt italmérségi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1891. május 9-ik napjának d. e. 9 órája a kir. törvényszék 76. számú hivatalosbájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéz-
tetnek.

A brassói kir. törvényszék 1891. évi március hó 28-án tartott üléséből.

Deési János,
elnök.Csia Béla,
jegyző.

Ertesítés.

Ezennel általánosan tudomásra hozatik, miszerint folyó évi április hó 1-től kezdve a „Central Nr. 1“ kávéházban létezett tiszti kaszinó feloszlott s a kávéház a t. cz. közönség szíves látogatására nappal és éjjel nyitva álland.

Jó és olcsó italok, valamint bel- és külföldi hírlapok állanak a tisztelt vendégek rendelkezésére.

Pontos kiszolgáltatásról gondoskodva van.

Dr. Szalárdi és dr. Temesváry szülészeti magánintézete

Budapest, VI. Hermina-út 9.

Orvosi felügyelet. — Gondos ápolás.

Jó ellátás. — Ápolási díj egy napra

(a szüléssel együtt) 2—6 frt.

Kívánatra prospectus.

Ócska rezet
vásárol

Teutsch Gyula
Brassóban

Fekete-utca 37. sz. a.

Szives figyelemzetesüli! Valódi „Répáti“ savanyuvizet tartalmazó minden egyes literjé, a dugasz K.-Imper Répáti éjszakai eliktára kell legyzen.

Megállj! — Mi van itt? — Félig ajándék cipőárúk!

H O I ?

SABADEANU J. cipő- és kalapáru-raktárában

Brassóban, Kapu-utca 10. új 485. régi sz. a.

Ritka alkalmi vétel és eladás!

Egyik legnagyobb cipőgyári társaság feloszlása következtében sikerült egy nagy részlet divatos, solid, új készítmény és mind kézzel dolgozott (nem gépen varrott) cipőárút oly jutányos árban bevásárolnom, hogy ama kedvező helyzetben vagyok, miszerint — a míg a készlet tart — egy pár finom férfi czugos topánt vikszosbőrből vagy papentbőrből

* csupán 2 frt 90 krért, egy női zerge- v. patent bőr cipő 2 frt 80 krért *
árusíthatok, azonban csak készpénzfizetés mellett.

Keveset nyerni! Sokat árusítani! Semmit felírni! ez az én elvem.

A nem parthiárúk körülbelüli leszállított árai:

Férfi cipőárúk:

Vikszosbőr czugos topán sze- geze	3.10
Patentbőr czugos topán szeg.	3.50
Zerge- vagy borjúbőr	3.80
Legfinomabb francia vikszos keztüübőr czugos topán	4.50
Legfinomabb francia salon- lack czugos topán	4.80
Legfinomabb francia kiddbőr czugos topán	4.50
Patent és vikszosbőr hegy- mászó topán	4.50
Kivágott sétacipők	3.—
Legfinomabb borjúbőr vikszos féleszímák	6.50
Valódi orosz bagaria vadász- terdesizma	9.50
Bagaria vadász terdesizma	7.50
Kemény tehénbőr munkás- csizma	5.50
Házi és tornacipők és pan- toflók	—,90

Női cipőárúk:

Patentbőr czugos topán	2.90
Vikszos és buoffbőr	2.80
Zerge sartinbőr legfinomabb	3.50
Keztüübőr legfinomabb	3.80
„ lakkbőr besetz-el	4.50
Hegymászó topán	3.80
Brünel czugos cipő	2.80
„ kivágott cipő	2.50
„ és zergebőr salonecipő 2.—	
Zerge és patentbőr kivágott fűzős cipő szegezett	2.60
Drill és vászon fűzős cipők 1.80	
Házi és tornacipők és pan- toflók	—,80
Gyermek zergebőr gombos- topán	1.25
Gyermek fűzős cipők minden színben	—,45
Arkülönbség: besetz és káplival 50 kr; kettős talp 30 kr; felső kettőstalp 50 kr; gombolós és debardner 50 krral több.	

Minden itt fel nem sorolt cipőárúk leszállított áron kaphatók.

Különlegességek a legfinomabb karsbadi cipőárúkban, francia chevreaux, polonäs, sport gombolós és párisi fűzős cipők, férfiak és nők számára mindig nagyon leszállított áron kaphatók.

Megrendelések mérték után, valamint javítások is elfogadtatnak s pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések a nagyság száma, alak és minőség megnevezése mellett utánvét mellett teljesítetnek és meg nem felelő kicseréltetik.

Nagy raktárt tartok fenn továbbá férfi- és gyermek filcz és spárteri kalapokból bámulatos olcsó árak mellett. — Bőr gamasnik, úti és komódsipkák 30 krtól fennebbi árakon.

Megállj! — Mi van itt? — Félig ajándék cipőárúk!

Brassó, nyom. ALEXI könyvnyomdájában.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Erdély gyógy-kincse!

K-I M P É R

ÉPÁTI

rendkívül szénsavdús
és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuviz.

Megbecsülhetetlen gyógyhatású:

a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbetegségeiben, a húgy-szervek összes bántalmainál stb.

Páratlan oldószer az összes nyákhártyák hurutos bántalmainál.

◀ Legkötőbb diuretica! ▶

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is — bárki által — folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva

igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

◀ Legegészségesebb borviz. ▶

A savanyuvizek pezsgője!

A „Répáti“ savanyuviz, ezen természetes és tiszta — a maga nemében ritka — ásványvíz kincs, minden ésszerű ivónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belsőszervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel ajánlható.

A „Répáti“ savanyuviz — a balneotechnika előirta móddal kezelve — mindig friss töltésben s a természetadta tiszta minőségben kapható és megrendelhető saját raktárában: Brassó, Széles-utca; kapható továbbá a gyógyszertárakban, kereskedésekben, szállodákban és minden előkelőbb vendéglőben.

Tisztelettel

a „Répáti“ gyógyforrás kezelője:

György József.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

MAZUCHI ÁGOSTON

építész és építészeti vállalkozó.

Építészeti iroda: Brassó, Árvaház-utca 11. sz.

Elvállal új építmények és javítások! Továbbá elvállal építési tervek-
valamint ipartelepek, vezetékek, be-
tonalapzatok, betonpadlózatok és jár-
sávvezetékek s irányzatok elkészítését
és kész építkezések felülvizsgálatát
a vidéken a legjutányosabb árak és a
kellő biztosíték adása mellett. s a szakmájához tartozó minden egyéb
munkálatokat.

Mint lelkiismeretes

szülész nő

ajánlja magát a t. hölgyeknek

Linz Lujza szül. Zaminer

Bécsben oklevelet nyert bába.

Lakása egyelőre a polgári kórházban.

Első brassói vasbutor-és sodronymátrác-gyár.

Bernhardt Rudolf

gép- mű és épület-lakatos

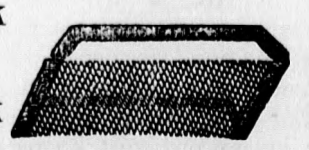
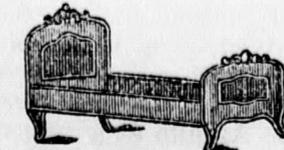
ajánlja rahtárát mindennemű vasbutorokból, mint: szalon, lakó- és háló-
szobák, kávéházak és szállodák berendezését elegáns kivitelben és

legolcsóbb árakon; továbbá aczélsodrony-
mátrácokat, kerti sátrak (lugasok) és
butorokat. — Minden a gép- és építési
szakba vágó lakatos-munkák és javítások is
szolidan teljesítetnek s legjutányosabban
számíttatnak. Kovácsolt vas erkély- és lép-
cső-korlátok, sirkerítések és más ráco-
zatosok elkészítése minden styl szerint leglíz-
sesebb kivitelben zajtalanul záró, javított
acézi ablak- és ajtó-rouleaux (redőnyök), takaréktűzhelyek egész
vasból, vagy csempével díszítve.

Elismert legszolidabb gyakorlati vasalások ajtókra és ablakokra. Szab. pneumatikus ajtó-önzárók.

Gyermek- és beteg-kocsik legolcsóbb árak mellett.

Légszesz- és vizesövek
bevezetése.Telefon és házi távirók
bevezetése